

Consideracions que efectua LA UNIÓ CATALANA D'HOSPITALS en el PROCÉS DE CONSULTA PÚBLICA PRÈVIA en relació a l'Avantprojecte de Llei dels grups d'interès i la representació d'interessos davant les Administracions Públiques de Catalunya

La Unió Catalana d'Hospitals, Associació d'Entitats Sanitàries i Socials (a partir d'ara, La Unió) com associació empresarial, és un interlocutor del diàleg social i la participació institucional en els organismes públics i en les administracions públiques laborals, i molt especialment en els sectors sanitari, social i d'atenció a la dependència. Com a tal, representa tots els seus associats en la negociació col·lectiva dels convenis sectorials, tant públics com privats. D'altra banda, en aquest paper de representació patronal, no es limita a la defensa dels interessos empresarials, sinó que també contribueix a la promoció professional, laboral, econòmica, social i cultural de les persones i les seves organitzacions assistencials.

La Unió s'ha inscrit al Registre de Grups d'interès de de l'Administració de la Generalitat i el seu sector públic malgrat les indefinicions normatives al respecte. Ens referim a les *indefinicions normatives*, ja que com clarament s'indica a la **Memòria Preliminar de l'avantprojecte** un dels camps a on més confusió s'ha generat és en el les organitzacions sindicals i empresarials.

Aquest fet ens permet fer una entrada que orienta les consideracions bàsiques que volem aportar en aquesta consulta pública: **la normativa reguladora dels grups d'interès, singularment la Llei 19/2014 del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern i el Decret 171/2015, de 28 de juliol, sobre el Registre de grups d'interès de l'Administració de la Generalitat i del seu sector públic**, han causat un grau de confusió rellevant en les entitats afectades que caldria reconduir en el moment que el Govern es planteja regular aquesta matèria.

La *Memòria Preliminar de l'avantprojecte* recull amb força detall els dèficits que en poc temps s'ha posat de manifest al voltant de la legislació citada, i per tant no pertoca aquí centrar-s'hi.

Cal, per contra, aportar visions diverses al legislador, i concretament als tècnics que han d'elaborar l'avantprojecte sobre Grups d'Interès, per intentar corregir les disfuncions. En aquest sentit des de La Unió volem proposar algunes línies de reflexió:

- a. En primer lloc, una senzilla consulta al Registre acredita un **sobre-dimensionament del concepte de Grup d'Interès** (a partir d'ara GI). L'excés de persones físiques o d'empreses que sovint realitzen interlocució amb l'administració per defensar els seus legítims interessos en tant que proveïdors de serveis públics o com a parts oposades en una relació contractual amb aquesta (i que s'han vist "orientats" a la inscripció per mantenir una reunió amb un alt càrrec) en cap cas responen al concepte de GI com s'interpreta internacionalment, és a dir, no es fonamenten en intent d'influir o de

- intermediar en el desplegament de polítiques públiques. Caldrà per tant revisar el concepte de GI utilitzant fórmules positives (definició de què és un GI) però també combinant-ho amb fórmules negatives: què no ho és, i quines són les activitats que no formen part de l'actuació d'influència i intermediació pròpia d'aquests. **Recomanem, per tant, davant de la dificultat per acotar el concepte de GI, que s'usi la tècnica legislativa de fixar un concepte bàsic, per anar-lo perfilant amb totes les exclusions que calgui**, ja que així es disposaria, fins i tot, de marge en termes de desenvolupament reglamentari per aprofundir en el perímetre del concepte (en el desenvolupament reglamentari de la llei no es podria modificar el concepte bàsic, però si incloure més excepcions).
- b. Resultarà necessari resoldre el conflicte generat per la normativa al voltant de les **organitzacions sindicals i associacions empresarials** (com el cas de La Unió), a les que reconeixent el seu rol com agents socials (i per tant no com GI) no se'ls hi assignen criteris per concretar aquells àmbits en que la seva actuació sí tindria aquesta consideració. Aquesta manca de definició ha compelt a una dispersió de comportaments davant del Registre; moltes d'aquestes organitzacions sovint s'han inscrit sense saber, però, quins són els àmbits als que cal aplicar el règim de GI. Aquesta manca de criteris esdevindrà estructural i mantindrà en el temps la indefinició actual, llevat que hi hagi una definició robusta sobre quan hem de considerar que actuen com a GI. **Però la norma ha de ser restrictiva, que no coarti l'acció representativa de les organitzacions empresarials, cridades pel seu règim legal específic a defensar els interessos socials i econòmics dels seus associats en la seva condició d'agents socials, ja que no es tracta aquest d'un tema menor, i en cap cas dicotòmic amb la voluntat de establir un règim de transparència administrativa.**
- c. La **vinculació del concepte de GI amb les agendes dels càrrecs electes i els alts càrrecs** de l'administració de ben segur que serà un element instrumental rellevant, per transparentar l'activitat dels GI, però en cap cas ha de ser l'element central d'aquest règim. Com ja hem dit abans, **un elevat nombre empreses i persones físiques s'han hagut d'inscriure com a requisit previ per obtenir una cita, sense cap anàlisi previ ni verificació de la naturalesa del contacte previst.** Aquest comportament ha suposat una trivialització del concepte GI (o millor dit, una desfiguració del que és pròpiament una activitat d'influència o intermediació, legítimes, en les polítiques públiques). Cal per tant avaluar adequadament que aquest vincle de les agendes amb el Registem com es predica a la *Memòria de l'avantprojecte* no esdevingui la confirmació del que podem assegurar (vistos els resultats) que ha estat una mala pràctica.
- d. **Ens preocupa que una de les línies principals de la Memòria de l'avantprojecte sigui un reforç del règim sancionador i de control, i per contra s'hi dediquin tant poques línies (i especialment cap proposta nova de les que ja recull la normativa actualment vigent) als estímuls o avantatges del règim de registre i publicitat de les activitats dels GI.** No només la memòria estableix clarament que la necessitat de regular els GI esdevé dels dèficits de la recentíssima legislació que els regula (de només 5 anys d'antiguitat) sinó que la observació de la realitat alimenta clarament aquesta idea. Per tant si concordem que el marc regulador dels GI no funciona per com s'ha definit i establert, no sembla que la millor ni més prioritària manera de resoldre aquest mal funcionament sigui incrementant el control i la capacitat de repressió sobre allò que la mateixa norma

fins ara ha definit defectuosament i l'administració ha desplegat igualment de manera confusa. **Per tant es fa necessària una legislació pro positiva que reguli, des de la seva honesta legitimació, el perfil i l'acció dels GI, en clarifiqui el seu marc d'actuació i les seves obligacions, i per ara es centri menys en l'esperit de control i repressió.**

Des de La Unió entenem que en aquesta primera fase, és rellevant trametre aquestes idees força al voltant del plantejament inicial de l'Avantprojecte de Llei dels grups d'interès i la representació d'interessos davant les Administracions Públiques de Catalunya recollit a la *Memòria de l'avantprojecte* que s'ha fet públic en aquesta Procés de Consulta Pública Prèvia endegat.

Barcelona, 20 de desembre de 2019